

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Dato: 24.11.2014

Ditte Reedtz
Gartnervænget 17
7100 Vejle

Sagsnr. 2014 - 9949

Ditte@reedtz.dk

Oprettelse af krise/akutcenter

Kære Ditte Reedtz

Tak for dit brev, hvori du beskriver dine planer om at etablere et krise/akutcenter for udsatte børn og unge, som skal kunne anvendes anonymt, ved behov for hjælp som følge af f.eks. overgreb eller mistrivsel.

Jeg vil gerne kvittere for din interesse for at hjælpe udsatte børn og unge. Jeg er meget enig med dig i, at udsatte børn og unge skal have den hjælp, de har behov for, og at der skal sættes ind så tidligt som muligt med henblik på at sikre, at barnets eller den unges tarv varetages bedst muligt.

I dit brev spørger du til, hvordan der kan bygges bro mellem dit private projekt og det offentlige. Regeringen er generelt meget optaget af, hvordan samspillet mellem private organisationer/ frivillige foreningers indsats med det offentlige kan understøttes, og vi har i den forbindelse bl.a. fornyet "Charter for samspil mellem det frivillige Danmark og det offentlige (2013)" i samarbejde med repræsentanter fra bl.a. frivillige organisationer, fagforeninger og kommunerne. Formålet med charteret er fortsat at bidrage til nye og bedre velfærdsløsninger.

Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at der er grænser for frivilligheden, da ingen borgere må være afhængige af fx frivillige foreninger for at kunne opretholde en god og værdig tilværelse. Udsatte børn og unge hører til blandt samfundets mest sårbare grupper, og derfor har det offentlige et helt særligt myndighedsansvar for at sikre, at børnene får den hjælp og støtte, de har brug for. Det gælder ikke mindst i de situationer, hvor et barn eller en ung har akut behov for hjælp som følge af omsorgssvigt i hjemmet eller lignende.

Serviceoven indeholder derfor i dag en række bestemmelser, som pålægger kommunerne at iværksætte hjælp og støtte til udsatte børn og unge. En række af reglerne har netop til formål at sikre indsatsen over for børn, som er udsat for overgreb. Jeg kan f.eks. henvise dig til regeringens "Overgrebspakke", som blev gennemført i 2013, og som bl.a. førte til oprettelsen af landsdækkende "børnehuse", samt krav om at kommunen senest 24 timer efter modtagelsen af en underretning skal vurdere, om der er behov for en akut indsats. Du kan evt. læse mere på: www.Socialstyrelsen.dk/born-og-unge/overgreb.

Helt grundlæggende har kommunerne i dag pligt til at iværksætte en tidlig og målrettet indsats, som skal tilrettelægges ud fra en vurdering af barnets eller den unges behov. For at sikre, at barnet eller den unge altid høres og inddrages tidligt i sin egen sag, skal der tales med barnet eller den unge allerede ved gennemførelsen af den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50. Barnet eller den unge har også ret til en bisidder, som skal sikre at barnet bliver hørt, og at det forstås de afgørelser, som bliver truffet. Hvis der bliver iværksat en anbringelse uden for hjemmet, skal der udarbejdes en handleplan, som skal sikre, at indsatsen understøtter barnets tarv.

Det er et grundlæggende princip, at barnets bedste altid skal være centrum for indsatsen, jf. servicelovens § 46. Hvis der er modsætning mellem barnets og forældrenes interesser, skal det altid sikres, at det er barnets tarv, som vægtes højest. Der vil i sådanne tilfælde være tale om en hårfin balance i mellem en række forskellige hensyn. I langt de fleste tilfælde vil det dog være til barnets bedste, at støtten gives med udgangspunkt i et tæt samarbejde med forældrene, herunder at forældrene får hjælp til at bakke op om barnets opvækst. Det er således et gennemgående hensyn i serviceloven, at barnets eller den unges forældre så vidt muligt inddrages i indsatsen.

Der kan dog være særlige situationer, hvor f.eks. en anbringelse uden for hjemmet må vurderes at være til barnets eller den unges bedste under hensyntagen til barnets sundhed eller udvikling, uanset forældrenes manglende samtykke. Sådanne former for indgreb kræver imidlertid klar hjemmel i lovgivningen, sådan som det fx er tilfældet i servicelovens § 58 og § 58, stk. 4, hvorefter der kan træffes afgørelse om anbringelse og herunder om akut anbringelse af barnet eller den unge uden forældrenes samtykke.

En anbringelse uden for hjemmet uden forældresamtykke er en indgribende afgørelse over for barnet eller den unge såvel som for forældrene. Der er derfor en række betingelser, der skal være opfyldt, for at det kan ske. Bl.a. skal sagen behandles i kommunens børne- og ungeudvalg, og der skal være en velbegrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses, mens barnet eller den unge fortsat bor hjemme. Forældrene har i den forbindelse ret til at blive hørt og til at klage til Ankestyrelsen og evt. til domstolene, hvis de ikke er enige i afgørelsen.

Som det fremgår, er det offentlige sociale system i dag nøje indrettet med det formål at sikre barnets tarv via en række forskellige lovkrav og grundlæggende rettighedsprincipper, som skal sikre, at den kommunale indsats er faglig og retssikkerhedsmæssig forsvarlig. Dette er bl.a. med til at sikre, at der kan sættes hurtigt og kvalificeret ind med hjælp til de børn og unge, der f.eks. har været udsat for overgreb, og som derfor kan have behov for akut hjælp og støtte.

Jeg mener derfor ikke, at der er fagligt eller juridisk grundlag for at etablere et nyt akutcenter, som i privat regi skal vurdere børnenes behov for hjælp, uden at deres forældre har kendskab til, hvor de opholder sig eller, hvilke sociale indsatser der bliver iværksat uden deres samtykke.

Med venlig hilsen

Manu Sareen